

full DOMINICAL

ANEU MAR ENDINS

† JOSEP ÀNGEL SAIZ MENESES
Bisbe de Terrassa

Comença un nou Advent

Ara fa uns dies que vaig llegir un article titulat «Mercats nadalencs europeus 2020 i la nova normalitat», una ressenya dels millors mercats de Nadal d'Europa, amb les seves dates i les mesures sanitàries adoptades per cada un de cara a les festes que s'acosten. Un d'ells, el mercat «Advent a Zagreb» ha estat votat com a «Millor mercat nadalenc d'Europa» pels usuaris d'*European Best Destinations*. En un altre orde de coses, segons els mitjans de comunicació, els nostres polítics consideren molt arriscat fer previsions per Nadal tenint en compte la situació actual, encara que el ministre de Sanitat ha assegurat que el pla de vacunació contra la Covid-19 començarà el gener de 2021.

Aquest és el marc social en el que avui comencem un nou Advent, un temps litúrgic que ens convida a preparar-nos per a rebre el Senyor que ve. Venir és fer-se present i la nostra actitud ha de ser la de fer una parada en el camí, un temps de reflexió per a poder descobrir la seva presència. La seguretat de la seva presència ens ajuda a veure la vida d'una altra manera, així com les coses petites i grans que la conformen, i el món sencer. Esdevé una invitació a comprendre que podem descobrir Déu en els esdeveniments de cada dia, en els que ens parla, hi descobrim el seu amor i ens hi dona la llum i la força necessària per a seguir endavant. El temps d'Advent és, per damunt de tot, una invitació a descobrir el Senyor present en la nostra vida.

L'Advent és temps d'esperança i ens ajuda a entendre la història i tots els seus esdeveniments com a moments de gràcia, de salvació, si estem atents al pas de Déu i obrim el cor a la seva acció salvadora. L'Evangelí d'avui ens exhorta a estar atents a la vinguda de Crist, al seu pas per

la nostra vida. Estar atents significa seguir-lo amb totes les conseqüències, sense deixar-se vèncer pels imprevistos de la vida o pels problemes inevitables en el dia a dia. Les dificultats del moment present i les que ens esperen en el futur més immediat ens poden abocar a la desesperança. Però l'ésser humà necessita de l'esperança per a viure. Per al cristià, l'esperança se sosté en la seguretat que el Senyor està present al llarg de la vida, en tot moment, acompanyant-nos sempre, i en que arribarà un dia que el podrem veure cara a cara.

És ben cert que vivim un temps d'impaciència i ho volem tot i de seguida. Al subjecte postmodern se li fa molt difícil, doncs, l'art d'esperar. Quan el temps està buit de sentit, l'espera es fa insuportable, i quan la vida és com una carcassa buida de contingut, l'espera esdevé un pes massa gran. D'aquí neixen la falta de pa-

ciència amb un mateix i amb els altres en les relacions humanes, la impaciència a l'hora de solucionar les contrarietats, la incapacitat per a resoldre els problemes, el desànim fàcil i la manca de perseverança en els bons propòsits. En canvi, quan el temps, les circumstàncies i el mateix dolor estan carregats de sentit, l'existència tota sencera s'omple de llum, reneix l'esperança i torna l'alegria.

Comença un nou Advent. No vivim lluny de la realitat ni estem instal·lats en la ingenuïtat o en el trobar-ho tot bé de manera acrítica. Som realistes, però realistes esperançats, som pelegrins que es comprometen amb les causes nobles que troben pel camí. Visquem intensament el present en el que hi comencem a rebre els dons del Senyor, i posem la mirada en un futur ple d'esperança. Que la Mare de Déu ens ajudi, doncs, a viure aquest temps amb una actitud d'esperança activa.

ENTREVISTA

La felicitat de la fe

CARLES CAMPS

En Carles Camps pateix paràlisi cerebral. Físicament està molt limitat, però ho entén tot, afirma. Actualment, viu en una residència per a discapacitats i, dins les seves possibilitats, ajuda i estima els seus companys. «Això em fa tenir més fe», assegura «aquest home que intenta ser cristià», que va entrar en contacte amb l'Hospitalitat de la Mare de Déu de Lourdes, la qual cosa «l'ha fet molt feliç». Dijous, 3 de desembre, se celebra el Dia Internacional de les Persones Discapacitades.

Com vas entrar en contacte amb l'Hospitalitat?

Vaig començar a anar a Lourdes el juny de 1990. Em va engrescar a anar-hi una amiga, la Pilar, i malgrat el viatge de nit, en tren, que es feia molt llarg i pesat, l'ambient i l'estada em van encantar. Hi havia molt bon rotllo!

Com vius la fe en el teu dia a dia?

Amb la pregària. Cada vespre, abans d'anar a dormir, reso un pàrenostre i un avemària —si estem al temps ordinari— i, si no estic cansat, dono gràcies a Déu pel dia i li demano que l'endemà tot vagi bé. En temps d'Advent o de Quaresma, reso dos pàrenostres i dos avemàries i faig també la pregària. També estic en un grup de revisió de vida, una activitat que faig amb un grup de persones amb paràlisi cerebral i altres no minusvàlides, i faig trobades i activitats amb la Frater, un moviment cristià de persones amb discapacitat, els responsables del qual han de ser discapacitats.

En els teus companys de la residència hi pots veure el rostre de Jesucrist?

Sí, la persona discapacitada és bondadosa i sempre està contenta, intenta fer coses pels altres, encara que només sigui oferir un somriure, hi podem veure en l'altre el rostre de Jesucrist; sobretot si la persona minusvàlida està molt malament, tant físicament com psicològicament. Tot i que també podem veure el rostre de Crist en un nadó ben petit...

Òscar Bardají i Martí

A només 2 metres

Centre Sara: 25 anys acompanyant els últims dels últims

El Centre Sara naixia el juliol de 1995 amb un context social delicat de desconeixement, pors i inseguretats. Es tracta d'un servei d'acollida residencial amb suport professional les 24 hores per a persones afectades amb VIH/SIDA i greus problemes d'exclusió social ubicat a la ciutat de Sabadell.

La investigació mèdica ha permès evolucionar en quan als tractaments i al diagnòstic precoç de la malaltia. L'any 1994 a Sabadell hi havia 800 persones afectades per VIH. L'informe del CEESCAT (Centre d'Estudis Epidemiològics sobre la SIDA de Catalunya), informa que el 2018 a Catalunya es van diagnosticar 613 nous casos de persones infectades, 49 d'aquests a la unitat de vigilància epi-

demiològica de Barcelona-Zona Vallès.

En els seus inicis al Centre Sara, l'acollida a les persones afectades estava orientada sobretot a fer un acompanyament digne cap a la mort i, en canvi, avui dia aquesta acollida es fonamenta en un **acompanyament integral vers la màxima autonomia de les persones ateses**. No obstant, el fet que la supervivència de les persones afectades pel VIH sigui avui en dia semblant a la de la resta de població, comporta acompanyar i tractar l'envelliment prematur d'aquestes persones.

Els tècnics i l'equip de voluntaris del Centre Sara treballen amb l'objectiu de millorar la qualitat de vida de les persones afectades per la SIDA.

caritasdtr.org

SECRETARIAT DIOCESÀ DE PASTORAL PER A LES PERSONES AMB DISCAPACITAT

Atenció pastoral a persones discapacitades

MN. F. XAVIER PAGÈS I CASTAÑER

Director del Secretariat diocesà de Pastoral per a les Persones amb Discapacitat

Amb motiu del Dia Internacional de les Persones Discapacitades, que se celebra el 3 de desembre, des del Secretariat diocesà de Pastoral per a les Persones amb Discapacitat (pastoraldiscapacitats@arqbcn.cat) oferim el testimoni de la Núria Vadillo, coordinadora de l'àmbit de la discapacitat psíquica:

«Estimar fins que dolgui». Aquesta frase de la Mare Teresa de Calcuta és, per a mi, molt inspiradora i alhora tot un repte. Ha estat l'impuls perquè la nostra família iniciés l'adopció de nens, d'aquells nens que no vol ningú. Una manera d'apostar per la vida, per mostrar que l'avortament no és la solució, i també lluitar contra l'eutanàsia. Quantes persones desitgen morir pel seu sofriment, potser perquè estan soles i abandonades? És aquí on ens hem de plantejar la nostra vocació de cristians de

veritat, mostrant que hem entès el missatge de Crist, el missatge d'amor al proïsme, al malalt, a l'abandonat... Per què estan sols? On estem nosaltres? Per què no som capaços d'acollir aquests nens discapacitats? Pensem que estem massa ocupats, que no servim per a això...

«Quan serem capaços de recórrer a les administracions, no amb queixes i denúncies, sinó amb la disponibilitat de famílies que s'ofereixen per ajudar els nens desfavorits i les persones grans, i no tan grans, abandonades, soles i malaltes?»

«Si fóssim valents i capaços de dir sí a Déu, com Maria, no tindria cabuda ni l'avortament ni l'eutanàsia. Vegem quant d'amortem per donar en els nostres cors i com és la nostra responsabilitat real davant tot això. Doncs... estimant fins que dolgui!»

Lectures de la missa diària i santoral

30. ■ Dilluns (lit. hores: 1a setm.) [Rm 10,9-18 / Sl 18 / Mt 4,18-22]. Sant Andreu, apòstol, de Betsaida, deixeble del Baptista i germà de Pere. Santa Justina, vg. i mr.

1. ■ Dimarts [Is 11,1-10 / Sl 71 / Lc 10,21-24]. Sant Eloi, bisbe de Noyon (641-660), patró dels qui treballen els metalls; sants Edmon Campion i Robert Southwell, prevs., i beats Roger Filcock, Robert Middleton i companys, mrs. (jesuïtes); sant Naüm, profeta (s. VII aC); santa Natàlia, mr., esposa de sant Adrià.

2. ■ Dimecres [Is 25,6-10a / Sl 22 / Mt 15,29-37]. Sant Silvà, bisbe; santa Bibiana, vg. i mr. (s. IV); santa Elisa, vg.; beata Maria-Àngela Astorch (1592-1665), vg. caputxina, de Barcelona.

3. ■ Dijous [Is 26,1-6 / Sl 117 / Mt 7,21,24-27]. Sant Francesc Xavier (1506-1552), prev. jesuïta navarrès, apòstol de l'Índia, patró de les missions i dels turistes. Sant Casità, mr.; sant Sofonies, profeta (s. VII aC); santa Magina, mr.

4. ■ Divendres [Is 29,17-24 / Sl 26 / Mt 9,27-31]. Sant Joan Damascè (s. VII-VIII), prev. de la Laura de Sant Sabas i dr. de l'Església. Santa Bàrbara, vg. i mr. d'Orient, patrona del ram dels carburants i dels artificiers, i també dels miners, invocada contra els llamps; sant Bernat, bisbe de Parma, card.; santa Ada, vg.; beat Francesc Gálvez, prev. franciscà i mr. al Japó, nat a Utiel.

5. ■ Dissabte [Is 30,19-21,23-26 / Sl 146 / Mt 9,35-10,1,6-8]. Sant Dalmau o Dalmaci (Dalmacio), bisbe; sant Sabas (s. VI), abat fundador de la Gran Laura, prop de Jerusalem; sant Guerau de Braga, bisbe; santa Crispina, vg.

6. ■ Diumenge vinent, II d'Advent (lit. hores: 2a setm.) [Is 40,1-5,9-11 / Sl 84 / 2Pe 3,8-14 / Mc 1,1-8]. Sant Nicolau (s. IV), bisbe de Mira (Lícia), venerat a Bari (s. X). Sant Pere Pasqual, bisbe de Jaén i màrtir (mercedari); sant Fortià, innocent màrtir venerat a Torelló; santa Asel·la, vg.; santa Carme Sallés (Vic, 1848 - Madrid, 1911), fundadora de les Concepcionistes Missioneres de l'Ensenyament (RCM).

Intencions del Sant Pare per al mes de desembre

Perquè la nostra relació personal amb Jesucrist s'alimenti de la Paraula de Déu i d'una vida de pregària.

DIUMENGE I D'ADVENT

Lectura del llibre d'Isaïes

(Is 63,16b-17.19b;64,2b-7)

Vós, Senyor, sou el nostre pare, el vostre nom és, des de sempre, El-nostre-redemptor. Senyor, ¿per què deixeu que ens desviem dels vostres camins, que els nostres cors s'obstinin a no creure en vos? Reconcilieu-vos amb nosaltres per amor dels vostres servents, per amor de les tribus que heu pres per heretat. Oh, si esquinçéssiu el cel i baixéssiu, si davant vostre es fonguessin les muntanyes. Cap orella no ha sentit ni cap ull no ha vist mai un Déu, fora de vos, que salvés els qui esperen en ell. Vós veníeu a trobar els qui feien el bé i es recordaven dels vostres camins.

Però ara us heu disgustat amb nosaltres, que hem pecat i ens hem rebel·lat sempre contra vos. Tots som semblants a persones impures, cap de les nostres bones obres no és més que la roba tacada d'impureses. Ens marcim tots nosaltres com la fulla caiguda i les nostres culpes se'ns emporten com el vent. No hi ha ningú que invoqui el vostre nom, que es recolzi en vos en desvetllar-se, perquè ens heu amagat la vostra mirada i ens abandoneu a les nostres culpes. Però enmig de tot, Senyor, sou el nostre pare; nosaltres som l'argilla i vos, el terrisser; tots som obra de les vostres mans.

Salm responsorial (79)

R. Déu de l'univers, renoveu-nos, feu-nos veure la claror de la vostra mirada, i serem salvats.

Pastor d'Israel, escolteu-nos. / Vós que teniu querubins per carrossa, / desvetlleu el vostre poder, / veniu a salvar-nos. R.

Déu de l'univers, / gireu des del cel els vostres ulls, / veniu i visiteu aquesta vinya, / que la vostra mà havia plantat / i havia fet robusta i forta. R.

Que la vostra mà reposti / sobre l'home que serà el vostre braç dret, / el fill de l'home a qui vos doneu la força, / No ens apartarem mai més de vos; / guardeu-nos vos la vida / perquè invoquem el vostre nom. R.

Lectura de la primera carta de sant Pau als cristians de Corint (1Co 1,3-9)

Germans, us desitjo la gràcia i la pau de Déu, el nostre Pare, i de Jesucrist, el Senyor. Sempre beneeix Déu per vosaltres, pensant en la gràcia que us ha donat en Jesucrist. De tot us ha enriquit en ell: de tot do de paraula i de coneixement.

El testimoni que doneu de Crist s'ha refermat tant entre vosaltres que no us manca cap mena de do, mentre viviu esperant la manifestació de Jesucrist, el nostre Senyor. Ell també us mantindrà ferm fins a la fi, perquè el dia de Jesucrist, el nostre Senyor, sigueu trobats irrepressibles. Déu és fidel, i és ell qui us ha cridat a viure en comunió amb el seu Fill Jesucrist.

✠ Lectura de l'Evangeli segons sant Marc (Mc 13,33-37)

En aquell temps, deia Jesús als seus deixebles: «Estigueu atents, vetlleu. No sabeu quan vindrà el temps decisiu. L'home que se'n va a terres llunyanes, sortint de casa deixa els seus criats responsables de les tasques que confia a cadascun, i al porter li recomana que vetlli. Igual heu de vetllar vosaltres, perquè no sabeu quan tornarà l'amo de casa; no sabeu si vindrà al vespre, a mitjanit, al cant del gall, a la matinada. El tindreu aquí a l'hora menys pensada: mireu que no us trobi dormint. I això que us dic a vosaltres, ho dic a tothom: Vetlleu!».

Lectura del libro de Isaías

(Is 63,16b-17.19b;64,2b-7)

Tú, Señor, eres nuestro padre, tu nombre desde siempre es «nuestro Libertador». ¿Por qué nos extravías, Señor, de tus caminos, y endureces nuestro corazón para que no te tema? Vuélvete, por amor a tus siervos y a las tribus de tu heredad. ¡Ojalá rasgases el cielo y descendieses! En tu presencia se estremecerían las montañas. «Descendiste, y las montañas se estremecieron». Jamás se oyó ni se escuchó, ni ojo vio un Dios, fuera de ti, que hiciera tanto por quien espera en él. Sales al encuentro de quien practica con alegría la justicia y, andando en tus caminos, se acuerda de ti. He aquí que tú estabas airado y nosotros hemos pecado. Pero en los caminos de antiguo seremos salvados. Todos éramos impuros, nuestra justicia era un vestido manchado; todos nos marchitábamos como hojas, nuestras culpas nos arrebataban como el viento. Nadie invocaba tu nombre, nadie salía del letargo para adherirse a ti; pues nos ocultabas tu rostro y nos entregabas al poder de nuestra culpa. Y, sin embargo, Señor, tú eres nuestro padre, nosotros la arcilla y tú nuestro alfarero: todos somos obra de tu mano.

Salmo responsorial (79)

R. Oh, Dios, restáuranos, que brille tu rostro y nos salve.

Pastor de Israel, escucha; / tú que te sientas sobre querubines, resplandece; / despierta tu poder y ven a salvarnos. R.

Dios del universo, vuélvete; / mira desde el cielo, fíjate, / ven a visitar tu viña. / Cuida la cepa que tu diestra plantó / y al hijo del hombre que tú has fortalecido. R.

Que tu mano proteja a tu escogido, / al hombre que tú fortaleciste. / No nos alejaremos de ti; / danos vida, para que invoquemos tu nombre. R.

Lectura de la primera carta del apóstol san Pablo a los Corintios (1Cor 1,3-9)

Hermanos: A vosotros, gracia y paz de parte de Dios nuestro Padre y del Señor Jesucristo. Do gracias a mi Dios continuamente por vosotros, por la gracia de Dios que se os ha dado en Cristo Jesús; pues en él habéis sido enriquecidos en todo: en toda palabra y en toda ciencia; porque en vosotros se ha probado el testimonio de Cristo, de modo que no carecís de ningún don gratuito, mientras aguardáis la manifestación de nuestro Señor Jesucristo. Él os mantendrá firmes hasta el final, para que seáis irrepressibles el día de Nuestro Señor Jesucristo. Fiel es Dios, el cual os llamó a la comunión con su Hijo, Jesucristo nuestro Señor.

✠ Lectura del santo Evangelio según san Marcos (Mc 13,33-37)

En aquel tiempo, dijo Jesús a sus discípulos: «Estad atentos, vigílad: pues no sabéis cuándo es el momento. Es igual que un hombre que se fue de viaje, y dejó su casa y dio a cada uno de sus criados su tarea, encargando al portero que velara.

Velad entonces, pues no sabéis cuándo vendrá el señor de la casa, si al atardecer, o a medianoche, o al canto del gallo, o al amanecer: no sea que venga inesperadamente y os encuentre dormidos. Lo que os digo a vosotros, lo digo a todos: ¡Velad!».

COMENTARI

«Vetlleu, no sabeu quan tornarà l'amo de casa»

JORDI LATORRE, SDB

Director de l'ISCR Don Bosco

Els tres evangelis sinòptics conclouen la predicació pública de Jesús amb un discurs que fa referència al final dels temps, anomenat *discurs escatològic*. Si tot l'Antic Testament apunta cap al Nou, com una mena de profecia del que en el seu moment Jesús durà a compliment amb la seva paraules i les seves accions, tot l'evangeli apunta cap al final del món present: allò que Jesús ha començat a obrar parcialment amb la seva predicació i les seves obres arribarà a la seva plenitud gloriosa al final de la història humana, quan començarà el Regnat definitiu de Déu. Un moviment que va de la promesa a l'acompliment i de l'inici parcial a la plenitud. El gran protagonista de tot aquest dinamisme és Déu.

Jesús ens invita a vetllar i estar atents davant del final imprevist de la història humana i de la conseqüent intervenció divina. I ho fa amb una paràbola: la del retorn imprevist de l'amo de la casa.

La paràbola ens presenta un senyor que passa el dia fora de casa, deixant encomanades les diferents tasques de la marxa de la casa als diversos criats i criades. I encarrega al porter de vetllar.

En aquella època no hi havia porters automàtics, i els portals de les grans cases no tenien clau, restaven sempre obertes. És per això que calia la presència constant d'un criat a la vora de la porta, per tal d'atendre les comandes i les trucades, tant de dia com de nit. El criat dormia prop de la porta i la seva missió era la de vetllar sempre, atent a les veus que ressonaven en el portal.

El text ens parla d'un retorn de l'amo en quatre possibles moments: al vespre, a mitja nit, al cant del gall, a la matinada; que corresponen a les quatre parts en què els romans dividien la nit, les quatre vetlles o vigílies dels legionaris romans. En definitiva, cal vetllar durant tota la nit el retorn de l'amo de la casa.

Tot acaba amb una exhortació: «Mireu que no us trobi dormint», que ens recorda l'escena de Getsemaní, quan Jesús recomana als seus deixebles «Vetlleu i pregueu», mentre ell va a pregar... i els troba adormits! No havien sabut copsar el sentit del moment i la importància de les paraules de Jesús (Mc 14,32-42). «Això que us dic a vosaltres, ho dic a tothom: Vetlleu!». A tots nosaltres també ens toca vetllar, atents al retorn del Senyor, que ve al nostre encontre al final del món, però també al final de la nostra vida... d'aquí a molt, o d'aquí a poc!

VIDA DIOCESANA

Activitats del Sr. Bisbe

Aquest diumenge 29:

—**A les 10.45 h**, inici de ministeri de Rector de Mn. Joan Ferrero a la parròquia de Sant Joan Baptista de Montcada.

—**A les 18 h**, confirmacions a la Catedral de les parròquies del Sant Esperit, Sant Valentí de Terrassa i Sant Joan Baptista de Matadepera.

Dilluns 30, a les 11 h. Formació de preveres joves.

Diumenge 6, a les 11 h. Confirmacions a la parròquia de la Mare de Déu del Carme de Terrassa.

Nota: Aquesta agenda es pot veure alterada per les mesures referents a la pandèmia del coronavirus.

Notícies

Confirmacions a Cardedeu. El dissabte 14 de novembre, Mons. Saiz Meneses ha confirmat 9 joves de la co-

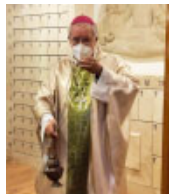

munitat parroquial de Santa Maria de Cardedeu.

Confirmacions a Badia del Vallès. El diumenge 15 de novembre, Mons. Saiz Meneses celebrà la Missa a la parròquia de la Mare de Déu de la Mercè de Badia del Vallès i confirmà 5 persones de la comunitat parroquial.

Benedicció de columnaris. El diumenge 22, a les 12 h, Mons. Saiz Meneses presidí la Missa i beneí els columnaris a la parròquia

de la Mare de Déu del Roser de Cerdanyola.

En la pau de Crist

El P. Josep Torné Cubells, cistercenc, ha mort a Sabadell el dia 20 de novembre als 64 anys d'edat i 36 de sacerdoti. Era vicari de les parròquies de Sant Roc i de la Mare de Déu dels Dolors de Sabadell.

Agenda

Cadena de Pregària per les Vocacions.

A la diòcesi de Terrassa li correspon tancar la Cadena de Pregària per les Vocacions demà dilluns, dia 30 de novembre, festa de l'apòstol Sant Andreu, anomenat «el primer cridat». El lema d'en-

guany és: «El coratge d'un sí. Un sí de Déu per nosaltres, un sí de nosaltres per Déu». Es tracta de dedicar una hora a pregar per les vocacions. Es pot comunicar quina hora s'hi destina a: sedbuenossipodeis@gmail.com - Info: www.cadenadepregaria.cat

Catequesi per via telemàtica en temps de pandèmia. La Delegació episcopal de Catequesi ofereix la referència de diverses parròquies que preparen material per a fer sessions telemàtiques de catequesi amb els infants i les seves famílies. També té projectada una trobada amb el P. Gonzalo Carbó Bolta per a unes Jornades d'Iniciació als Oratoris amb infants. Podeu consultar: delegaciocatequesi@bisbatdeterrassa.org

El Secretariat Interdiocesà de Catequesi de Catalunya i les Illes (SIC) té penjat al seu web el material d'unes fitxes per a treballar-les en família cada setmana, partint del Catecisme *Jesús és el Senyor*. El material del primer trimestre del primer any es troba a: [http://www.sic-catequesi.cat/uploads/formacio permanent/1r-2020-21-1r-trim-Catequesi.pdf](http://www.sic-catequesi.cat/uploads/formacio%20permanent%201r-2020-21-1r-trim-Catequesi.pdf). El material per al segon any es troba a: [http://www.sic-catequesi.cat/uploads/formacio permanent/Iniciacio cristiana2.pdf](http://www.sic-catequesi.cat/uploads/formacio%20permanent%20iniciacio%20cristiana2.pdf)

REMAD MAR ADENTRO

† JOSEP ÀNGEL SAIZ MENESES
Obispo de Terrassa

Comienza un nuevo Adviento

Hace unos días leí un artículo titulado «Mercadillos navideños europeos 2020 y la nueva normalidad», una reseña de los mejores mercadillos de Navidad de Europa, que contiene sus fechas y las medidas sanitarias adoptadas por cada uno de cara a las fiestas que se acercan. Uno de ellos, el mercadillo «Adviento en Zagreb» ha sido votado como «Mejor mercado navideño de Europa» por los usuarios de *European Best Destinations*. En otro orden de cosas, según los medios de comunicación, nuestros políticos consideran que es muy arriesgado hacer previsiones para Navidad dada la situación, aunque el ministro de Sanidad ha asegurado que el plan de vacunación contra la Covid-19 empezará en enero de 2021.

Este es el marco social en el que comenzamos hoy un nuevo Adviento, un tiempo litúrgico que nos invita a prepararnos para recibir al Señor que viene. Venir es hacerse presente y nuestra actitud ha de

ser la de hacer una parada en el camino, un tiempo de reflexión para poder captar su presencia. La seguridad de su presencia nos ayuda a ver de otra manera la vida, las pequeñas y grandes cosas que la conforman, el mundo entero. Es una invitación a comprender que podemos descubrir a Dios en los acontecimientos de cada día, en los que nos habla, en los que descubrimos su amor, en los que nos da la luz y la fuerza necesaria para seguir adelante. El tiempo de Adviento es, en definitiva, una invitación a descubrir al Señor presente en nuestra vida.

Adviento es tiempo de esperanza, y nos ayuda a entender la historia y todos sus avatares como momentos de gracia, de salvación, si estamos atentos al paso de Dios y abrimos el corazón a su acción salvadora. El Evangelio de hoy nos exhorta a estar atentos a la venida de Cristo, a su paso por nuestra vida. Estar atentos significa seguirlo

con todas las consecuencias, sin dejarse derrotar por los imprevistos de la vida o por los problemas inevitables en el día a día. Las dificultades del momento presente y las que nos esperan en el futuro inmediato nos pueden abocar a la desesperanza. Pero el ser humano necesita esperanza para vivir. Para el cristiano, la esperanza se sostiene en la seguridad de que el Señor está presente a lo largo de la vida, en todo momento, acompañando siempre, y en que llegará un día que le podremos ver cara a cara.

Es verdad que vivimos tiempos de impaciencia, en que lo queremos todo y enseguida. Al sujeto posmoderno se le hace muy difícil, pues, el arte de esperar. Cuando el tiempo está vacío de sentido, la espera se hace insoportable, y cuando la vida es como un caparazón hueco de contenido, la espera se convierte en un peso demasiado grande. De ahí la falta de paciencia consigo mismo y con los demás en las re-

laciones humanas; de ahí la impaciencia a la hora de solucionar las contrariedades; de ahí la incapacidad para resolver los problemas; de ahí el desánimo fácil y la falta de perseverancia en los buenos propósitos. En cambio, cuando el tiempo, las circunstancias y el mismo dolor, están cargados de sentido, la existencia entera se llena de luz y renace la esperanza, y vuelve la alegría.

Comienza un nuevo Adviento. No vivimos ajenos a la realidad ni estamos instalados en la ingenuidad o el buenismo acrítico. Somos realistas, pero realistas esperanzados, somos peregrinos que se comprometen con las causas nobles que encuentran en el camino. Vivamos intensamente el presente, en que comenzamos a recibir los dones del Señor, y pongamos la mirada en un futuro lleno de esperanza. Que la Virgen María nos ayude, pues, a vivir este tiempo con una actitud de esperanza activa.